

De hotelloze vakantie

Met een vlijmscherpe planning en een goedkope vlucht die vroeg arriveert en laat vertrekt, kun je voor 120 euro op vakantie.

Door MICHIEL HEGENER

Ver weg, spannend, geestverruimend en toch maar 120 euro voor een hele vakantie – het kan, ik doe het al jaren.

De truc is om alles na te laten waarvoor je niet was gekomen, zoals met bagage zeulen, uitrusten, slapen en in de rij staan. Dat kan ook in Nederland. Net als gedoe met reisgenoten, zoals overleggen, conflicten vermijden, beslismomenten uitstellen en het beslissen zelf.

Dus je gaat alleen, maar te kort om eenzaam te zijn. Geen overnachtingen, geen hotelrekeningen, amper horeca. Wat je wanneer gaat doen zoek je thuis uit, tot en met looproutes (meters, hellingshoeken, minuten) en ov-verbindingen. De twee hoofdingredienten van de hotelloze vakantie zijn vlijmscherpe planning en een goedkope vlucht die vroeg arriveert en laat weer vertrekt.

Mijn favoriete bestemming is het Meer van Genève. EasyJet landt iets na tien op Genève Aeroport. Als het meezit haal je snelwandend de trein van 10:24 naar Lausanne (tic-

ket thuis kopen en printen) en is er nog tijd om bij de Migros op het treinstation stokbrood en kaas in te slaan.

Ontbijt in de trein bij steeds mooiere uitzichten, aankomst om 11:12 uur. Lopend in 14 minuten naar de oever van het meer, waar de ruimte tussen een paar grote basaltblokken van een doorgaans verlaten piertje dienst doet als kleedhokje. Leg kleren en bagage minstens een meter hoger dan het water, in ver-

Uitrusten en slapen kan ook in Nederland

band met boeggolven van de soms passerende ferry tussen Lausanne en Evian-les-Bains.

Rond 11:35 duik ik tegen een decor van besneeuwde Alpentoppen in het kristalheldere water en dan glijdt heel Nederland van me af. Wauw! Onbetaalbaar en toch haast voor niks!

Na minimaal een half uur in het water (langer mag wel) 250 meter lopen naar metrostation Ouchy (Lausanne is 's werelds kleinste stad met een metronetwerk) en eruit op halte Riponne onderaan de heuvel met de 12de-eeuwse kathedraal. Ik trek altijd een uur uit voor het panorama vanaf de toren. Wat ik daar nog

aan muizenissen meedraag smelt weg in het ensemble van stad, meer en bergen.

Even terugschakelen, voor wie het nog niet door had: het tijdspatroon is dus een afwisseling van razendsnelle, minutieus geplande verplaatsingen (die torentrap kan binnen drie minuten!) en een paar langere blokken op één locatie. Na de toren neem ik nog een uur voor koffie en gedachten noteren, maar dat is facultatief.

Met de trein van 15:12 of 15:42 naar Genève en in 16 minuten lopen naar een goed georganiseerde zwemplek met badhokjes, het Bain des Pâquis uit 1890. Wie geen zwemverslaving heeft kan er terecht in een onoverdekt restaurant met het meer en de stad rondom. Toen de simpele, schilderachtige zwempier in 1987 vervangen dreigde te worden door iets drakerigs van een projectontwikkelaar, leidde dat tot l'Association d'Usager des Bains des Pâquis en een referendum. Het Bain bleef zo een oase voor niet-miljoenairs, gerund door sympathieke vrijwilligers.

Met de trein van 18:17 naar Aeroport ben je nog op tijd voor de terugvlucht van 19:15 – verrijkt, verfrist en gewapend tegen weer een lading sleur. Gedurende de hele reis was je in een andere wereld. Kom daar eens om op gewone vakanties – dan ben je vanaf dag twee waar je de vorige dag ook was.